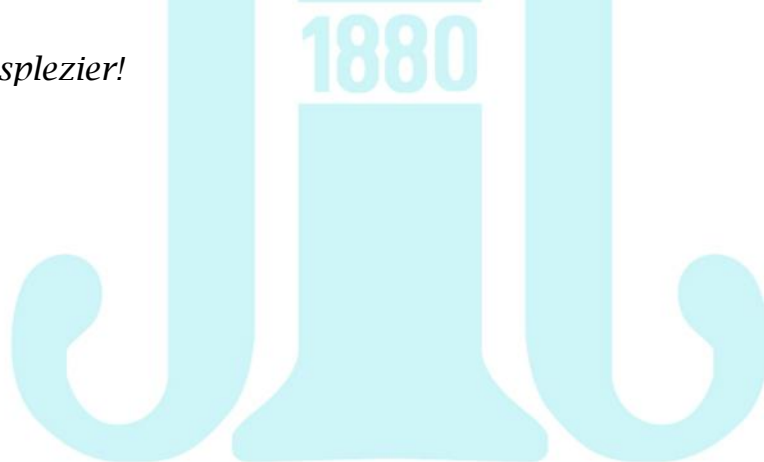

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

SOEP MET BALLEKES

Dolle klucht in drie bedrijven met zang en dans

door

1880

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2005

Nr.2874

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SOEP MET BALLEKES* op te voeren moet de naam van auteur *ROMAIN DECONINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2005/0220/007
ISBN 978-90-385- 09105

© 2005 Toneelfonds J. Janssens/Erven Romain Deconinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 6à7 heren)

LOUISE, weduwe

LOTTE, weduwe

GODELIEVE, Lotte's dochter

HIPPOLIET, soepboer

DOLF, conciërge

BERKE, facteur

JOHN BIRDY

DONALD, zijn zoon

THUUR

HILDA

VERHUIZER (eventueel te dubbelen met Thuur)

DECOR

EERSTE EN DERDE BEDRIJF : Het toneel stelt een overloop voor van de negende verdieping van een appartementsgebouw op de Watersportbaan. Links twee deuren: de deur voorplan links leidt naar het appartement van Louise, en de deur derde plan is de lift waarop, over de deur, een papier hangt waarop te lezen staat: **BUITEN GEBRUIK**. Rechts 1^e plan is de deur naar het appartement van Lotte. Rechts in de fond is een balustrade waardoor men de trap ziet die van beneden komt en in de fond is een opening waar men de trap ziet die naar boven gaat. Boven de deuren van de appartementen ziet men nummers.

TWEEDE BEDRIJF : Het toneel stelt het café 'De Vier Zessen' voor. Midden fond naar rechts algemene opkomst. Links voorplan naar de keuken en rechts voorplan naar de danszaal. De toog met glazen en flessen staat links voorplan. In het midden een cafétafel met links en rechts een stoel. In de fond links en rechts een kleiner cafétafeltje me stoelen. Op het rechter tafeltje in de fond ligt een dagblad. Het café is feestelijk versierd.

E E R S T E B E D R I J F

1e Toneel : Godelieve, Louise, Lotte.

(Godelieve op van deur rechts. Ze heeft een wasmand bij met wasgoed. Ze is een meisje van 27-28 jaar. Ze heeft blijkbaar haar moeder bij de was meegeholpen want ze heeft een schort aan en haar mouwen zijn eventueel opgerold. Ze laat de deur rechts open, gaat over toneel naar 1^e deur links, belt en wacht, terwijl binnensmonds neuriënd. Na enkele ogenblikken Louise op van 1^e deur links. Een goed bewaarde weduwe. Zij is in haar keuken bezig en is er blijkbaar ook naar gekleed.)

GODELIEVE : *(van zodra Louise verschijnt, groetend)* Louise!

LOUISE : Wat goed nieuws Godelieve?

GODELIEVE : Mijn ma doet vragen of dat ze den overschot van haar wasgoed bij u niet mag ophangen. Heel ons appartement hangt al vol en die lakens *(op mand wijzend)* kunnen er niet meer bij!

LOUISE : Kindeke, wat dat van mij is, is van u, dat weete hein! 't Is juist maar ambetant dat het altijd lakens zijn die ge bij mij komt ophangen, ze hangen veur mijn venster en 'k zitte tons [dan] heel den dag in den donker.

GODELIEVE : Jamaar, nu valt het goed! Er is ene bij mee een gat in, 'k zal dat veur uw venster hangen!

LOUISE : Merci mijn kind, mee ne niets benne 'k ik content! [ben vlug tevreden]
Allee vooruit, ga hangt maar op, ge kent de weg.

GODELIEVE : Merci Louise! *(af 1^e deur links)*

LOUISE : *(Gaat over het toneel naar deur rechts en roept er in)* Lotte!... Lotte!

LOTTE : *(Op van deur rechts. Het is eveneens een goed bewaarde weduwe. Zoals haar dochter Godelieve, maar minder koket, is ze ook in haar wastenuie.)* Wat schilt er, Louise?

LOUISE : Brandt uw stoove nog altijd?

LOTTE : Ja, 'k heb toch mijn wasgoed moeten afkoken.

LOUISE : Mag ik ne keer mijn petaters [aardappelen] opzetten op uw stoove?

LOTTE : Bij ja Louise, wat dat van mij is, is van u, hein!

LOUISE : 't Zou anders mijn stoove aansteken, maar 'k moet naar beneen [beneden] achter kolen en mee diene ascenseur die kapot is, is 't tegen de deure ['t is bij de deur] veur van beneen naar 't negenste te komen mee nen emmer kolen op uwen hekke!! [in uw nek]

LOTTE : 't Is ambetant mee diene ascenseur die kapot is.

LOUISE : En zou 'k geen weeuwe [weduwe] zijn, 't zou mij nog niet kunnen schillen veur al die trappen te doen: mee er mijne man achter te zenden had 'k gedaan. Och Heere, wat is dat veur ne man: 146 trappen mee een emmerke kolen. Maar ja, ge staat er als vrouwe alleene veure...

LOTTE : *(ietwat treurig)* Aan wie zegt g'het Louise. 'k Sta in dezelfde schoenen, 'k ben ook weeuwe! 't Is leen [geleden] van gisteren da'k het nog tegen mijn dochter gezegd heb: 'k zat zonder boter en 't goot water buiten, 't was geen weere veur nen hond deure te zenden. Een ander vrouwe zendt er heure man deur en wij zijn verplicht van zelve in dat beestenweer te lopen.

LOUISE : Dat is al mannenwerk, jonk. Ge ziet het aan mij! 'k Kan alleenst [niet eens] mijn petaters op mijn gazevuur niet koken ook!

LOTTE : Is 't kapot misschien?

LOUISE : 'k Weet niet. Maar 'k heb gisteren mijn gazevuur vertrokken veur het ne keer goed te kunnen uitkuisen. 'k Heb het tons weere aangelegd, maar 'k peize [denk] da'k iets niet goed gedaan heb, want als ik mijn kraantje openzette komt er water uit inplaatse van gaze!

LOTTE : *(met een zucht)* Ja jonk Louise, al die soortelijk dingen is mannenwerk.

LOUISE : Enfin, mag ik ne keer uw stoove bezigen? [gebruiken]

LOTTE : Louise, 'k heb het u al gezegd; wat dat van mij is, is van u.

LOUISE : 'k Weet het, 'k zegge dat ook altijd! Twee weeuwen dat zijn gelijk twee zatlappen die hulder [zich] vasthouden aan dezelfde lanteerepaal, met dees verschil dat wij onze lanteerepaal kwijt zijn en dat w'ons moeten vasthouden aan de numero's van d'huizen. *(Ze steekt het toneel over naar links)*

GODELIEVE : *(Op hetzelfde ogenblik op van 1e deur links. Tot Louise.)* Zeg Louise, hedde gene hamer?

LOUISE : (*treurig*) Wel mijn kind, 'k heb nog gene man, wat zou 'k nen hamer hèn!
(*Over voorbij Godelieve en af 1e deur links*)

GODELIEVE : (*bij Lotte*) Hèn wij gene hamer liggen, ma?

LOTTE : (*verwonderd*) Nen hamer? Waarveure?

GODELIEVE : De haak, waar dat Louise heur waskoorde aan hangt, is uit de muur geschoten.

LOTTE : Ah! (*die het niet goed weet*) Nen hamer... is dat zo geen ijzer affaire die nijpt?

GODELIEVE : (*glimlachend*) Dat is een trektange, ma! Allee, kende nu gene hamer?

LOTTE : (*ietwat treurig*) Godelieve, 't is 16 jaar dat uw vader dood is en 't is 16 jaar da'k nen hamer gezien heb. Hameren is mannenwerk... Enfin, kijk ne keer in de kleerkasse in die hoedendoose en als hij daar niet ligt kijkt ne keer in de veurplaatse bij mijn argenterie. [zilverwerk]

GODELIEVE : (*verwonderd*) Uw argenterie?

LOTTE : (*wrevelig*) Allee ja, die blikken dooze waar dat die drij verzilverde fourchetten [vorken] inliggen.

GODELIEVE : Ja ma. (*voorbij Lotte en af deur rechts*)

LOUISE : (*op van 1e deur links. Ze draagt met moeite een geweldig grote, zware kookpot. Ze komt zwoegend bij Lotte.*) Voila, 'k ben hier mee mijn petaatjes!

LOTTE : (*bekijkt verwonderd de grote kookpot*) Ei 'k zie het. Is dat veur ENE noenen? [voor één middag] Ge komt gij niet toe mee 50 kilo in de weeke zeker?

LOUISE : 'k Heb er mij, van den eerste keer [ineens], veur nen dag of achte gescheld! Als ne mens alleene is komt het er niet altijd van veur veur uw eigen eten gereed te maken en zo zal ik wel verplicht zijn van 's noens petaters t'eten.

LOTTE : 't Is gelijk bij ons, jonk. Twee vrouwen alleene! 't Is altijd van "wat gaan we van de noenen weere eete"? Als er ne man in huis is weete subiet dat het altijd fritten mee biefstukke zijn.

LOUISE : 'k Weet het. (*weemoedig*) 't Is gezelliger als ge veur ne man eete kunt gereed maken. Als g'alleene zijt is 't tegen uw goeste [tegen uw zin] dade petaters schelt en eete kookt. Mee ne man scheelt dat de helft! 't Is NOG wel tegen uw goeste dade eete kookt, maar hij schelt de petaters! (*over voorbij Lotte, naar rechts*)

LOTTE : 't Is juist Louise. Petaters schellen dat is ook mannenwerk.

GODELIEVE : (*Op van deur rechts met een hamer. Ze ziet de zwoegende Louise voor zich en zegt lachend*) Wat is dat Louise, zitten er keien in die casserole?

LOUISE : (*terwijl ze naar rechts gaat, voorbij Godelieve*) Ja, 'k ga hulder ne kei koken!! [in de maling nemen] (*af deur rechts*)

GODELIEVE : (*bij Lotte terwijl ze de hamer toont*) Hier is hij ma. Hij lag in de schuif bij 't portret van vader.

LOTTE : (*die het zich plots herinnert*) Och ja, 't is waar, 'k heb dat vergeten. 'k Heb er hem bijgelegd: 'k moet uw vader nog tegen de muur kloppen... (*hervat zich*) ... Allee, zijn portret. (*Verwondert tot Godelieve, die ondertussen over, voorbij Lotte, naar links is gegaan*) Zeg Godelieve, gade gij diene haak in de muur slaan?

GODELIEVE : (*ietwat verwonderd*) Ja ik, en tons? [en dan]

LOTTE : Maar kindeke, dat is toch mannenwerk.

GODELIEVE : Gij zijt goed ma. Waar moet 'k diene man hier gaan halen?

LOTTE : Kunde't aan Dolf niet vragen, de conciërge van beneen?

GODELIEVE : Ja ik, maar ge vergeet dat den ascenseur kapot is en dat Dolf naar 't negenste niet gaat komen veur nen haak in de muur te kloppen!

LOTTE : 't Is waar en daarbij zal hij allicht weere zat lopen gelijk geweunte! Dade [als ge] hem moest vragen veur nen druppel te komen drinken, hij zou wel naar boven komen.

GODELIEVE : Ja, veur eerlijk te zijn ma: moeste mij laten kiezen, 'k zou toch ook liever naar 't negenste komen veur iets te drinken dan veur nen haak in de muur te slaan, zul! (*af 1^e deur links*)

LOUISE : (*op van deur rechts, bij Lotte*) 'k Had vergeten van zout in mijn petaters te doen.

LOTTE : Mee er naar uw kamer omme te gaan, hedde gedaan.

LOUISE : Jamaar, 't is al gearrangeerd. 'k Heb uw zout gebezigd! [gebruikt] Ei ja: hetgeen dat van u is, is van mij, hein?

LOTTE : (*zuur*) Zijde toegekomen mee mijne halve kilo zout veur uwen bidon petaters? (*Men hoort achter het toneel links kloppen.*)

LOUISE : (*verwonderd naar links kijkend*) Wat gebeurt er daar in mijn appartement?

LOTTE : Den haak van uw waskoorde is uit de muur geschoten en Godelieve is bezig mee hem er weere in te kloppen.

LOUISE : (*droog*) Allee, zo staan w'effen. Ik heb uw zout gebezigd en uw dochter bezigt mijne muur.

LOTTE : (*zuur*) Sésa! Als ik daar nog aan verlieze ben ik ne sneukeleire!

LOUISE : Lotte, gade mij ne keer komen zeggen als mijn petaters zochte zijn? [gaar zijn] Ge gaat gij toch nog een uur of twee werk hèn veur al die schotels te wassen die in uwe pompsteen liggen, hein?

LOTTE : (*met spijtige zucht*) Zwijg mij van schotels mens!... Kijk, dat is weere 't ongeluk van weeuwe te zijn. In een normaal huishouden wast de man de schotels af en als g'alleene zijt moede dat almaal zelve doen. Ge kunt niet geloven als ik sewijle [soms] naar mijne pompsteen kijke hoe da'k op mijne man peize! 'k Zie er hem heel in weere! (*Men hoort achter het toneel links een pijnlijke kreet van Godelieve.*)

LOUISE : (*verwonderd over, voorbij Lotte, terwijl ze naar links ziet*) Is dat uw dochter die zo staat te zingen?

LOTTE : Ja! Dat heeft ze van mij. Als ik werke zinge 'k ik ook altijd!

LOUISE : 't Is daarmee dat het altijd zo stille is bij u.

GODELIEVE : (*Met een pijnlijk gezicht en haar duim in haar hand, op van 1^e deur links. Tot Louise.*) 'k Heb op mijnen duim geklopt.

LOUISE : (*droog*) 't Is ook een gedacht. 't Was toch diene haak die in de muur moest zitten?

GODELIEVE : Ge kunt er nog mee lachen gij!

LOUISE : Ja kindeke, 'k kan nu moeilijk buikpijne krijge als gij op uwen duim klopt.

GODELIEVE : (*Over, voorbij Louise, bij Lotte aan wie ze haar duim laat zien.*) Kijk ne keer ma, hij staat al heel gezwollen.

LOTTE : (*kwaad*) 'k Heb het u gezegd, ne waar tsane! [onnozele vrouw] Laat dat aan de mannen over veur op hulder vingers te kloppen!

GODELIEVE : Ei ja sésa, mee een beetje krijg ik er nog zottigheid bij. [krijg ik nog de schuld] Als IK het niet doe, wie gaat het tons doen?

LOTTE : (*als boven*) Moeten WIJ op uwen duim kloppen misschien?

GODELIEVE : *(die steeds meer pijn krijgt)* Kijk ne keer, hij begint al blauw uit te slaan. Wat gaan de mensen nu niet zeggen als ze mijne blauwen duim gaan zien.

LOTTE : *(droog)* Doet uw blauw kleed aan, 't zal er niemand op letten.

GODELIEVE : *(als boven)* 't Doe zeere, zul! Wat moet 'k daar nu mee doen?

LOUISE : Steekt hem een beetje in de bruine zeepe!

GODELIEVE : Zou dat helpen peisde?

LOUISE : *(droog)* 'k Weet niet, maar ge kunt hem zowel daar in steken als in wat anders.

GODELIEVE : Allee, 'k zal ne keer proberen. *(af deur rechts)*

LOTTE : *(kijkt Godelieve met een zucht na)* Voila, dat komt g'almaal tegen als er gene man in huis is.

LOUISE : 'k Ben ne keer curieus wie dat er nu mijnen haak in de muur gaat slaan.

LOTTE : Zeg Louise, 't is UWE haak en 't is UWE muur. Ge meugt al blijje zijn dade mijnen hamer meugt bezigen.

LOUISE : Almaal goed en wel, maar IK heb geen blauw kleed als ik op mijne duim kloppe, zul.

2^e toneel : Louise, Lotte, Dolf, verhuizer.

(Dolf op van trap naar beneden. Dolf is een man waarvan men zich niet kan herinneren hem ooit nuchter te hebben gezien, daarbij is hij een geweldig vrouwenhater. De verhuizer volgt hem met twee stoelen. Hij heeft geen al te slim voorkomen. Beide zijn buiten adem van al de trappen.)

LOTTE : *(die Dolf de trap ziet opkomen, tot Louise)* Ei kijkt, Dolf de conciërge is daar juist, vraagt het aan hem ne keer. *(De twee vrouwen gaan een weinig naar rechts staan.)*

DOLF : *(tot verhuizer)* Zoude mij willen geloven da'k nog liever hier rechtover in café 'De Vier Zessen' bij Hilda aan de toog sta?!!

VERHUIZER : Op d'hoeveelste étagirre [verdieping] zijn w'hier?

DOLF : De negenste. *(naar boven wijzend)* Nog ene en we zijn er. 't Is op 't tienste dat we moeten zijn.

VERHUIZER : Heb ik chance [geluk]... 'k kan maar tot tiene tellen.

DOLF : Ja? Met al die trappen kan ik zelfs tot geen drije niet meer tellen!... Stoppe! Dat we een beetje op asem komen. *(terwijl hij naar voren links komt)* We moeten op d'andere mensen ook peizen [denken] wie gaat er ons naar beneen doen als we dood gaan vallen?! *(De verhuizer gaat in de fond op een stoel zitten en neemt de andere stoel op z'n schoot. Zachtjes aan valt hij in slaap.)*

LOTTE : *(tot Dolf, op verhuizer wijzend)* Wie is dat, Dolf?

DOLF : Ne verhuizer. 't Appartement hierboven is verhuurd, ze komen er van de morgen nog inweunen.

LOUISE : *(spottend)* Aan twee stoelen per uur. Als 't zo voort gaat meugen ze van de nacht in hulder kaffeekanne [koffiepot] slapen.

DOLF : Die kaffeekanne is nog niets, 't is nen Engelsman mee zijne zeune en die drinken thee.

LOTTE : Is 't nen Engelsman die hierboven ons komt wonen? En moet diene sukkeleire ook te voete naar boven komen gelijk wij?

LOUISE : Jammaar in 't Engels is 't zo lastig niet als in 't Gents!

DOLF : Zeg Lotte, ze zien ze misschien wel vliegen in Engeland met hun cakskes en confiture, maar daarmee gaan ze nog vanzelf naar omhoge niet, zul!

LOUISE : Zeg apropos Dolf, 'k ben nu nog blije da'k u hier zie. Mijne haak is er uitgeschoten.

DOLF : 'k Heb het altijd gezegd dade mee haken en ogen aaneenhangt.

LOUISE : Bij neen! De haak van mijn waskoorde is uit de muur geschoten van mijn appartement.

DOLF : Ah en ge zou een ander appartement willen waar dat er nen haak in de muur zit?

LOUISE : Neen! Zoude gij hem er ne keer willen inkloppen binst [terwijl] dade hier zijt?

DOLF : *(kwaad)* Louise, ik ben conciërge en gene 'haken-in-de-muur' klopper, zul!

LOTTE : Mijne dochter is er moeten mee uitschien, z'heeft ne gezwollen duim.

DOLF : (*als boven*) En van mij is 't geen avance da'k er aan beginne, 'k heb een gezwollen hoofd.

LOUISE : (*die zich nu ook kwaad begint te maken*) Vaneige! [natuurlijk] Van 't zuipen!! Zijde niet beschaamt van dat aan twee arme weeuwen te refugeren [weigeren] die schriemen omdat ze gene man hèn die het kan doen veur hulder.

DOLF : (*met z'n vrouwenhaat, over voorbij Louise, tussen haar en Lotte.*) Sésa! Dat zijn wel de vrouwen! Als huldere [jullie] vent leeft schriemde [weent ge] omdade hem hebt en als hij dood is schriemde omdade hem kwijt zijt! Er zijn maar twee soorten vrouwen op de wereld: slechte en hele slechte! De slechte zijn de die die trouwen veur weeuwe te worden en de hele slechten zijn de die die weeuwe worden veur te kunnen hertrouwen.

LOTTE : (*verontwaardigd*) Met zo ne conciërgé doede uw aanvraage veur bij de Zoeloes te gaan weunen!

LOUISE : (*nu kwaad*) Ei gij onnozeleire! Moesten al de weeuwen hertrouwen mee een zattepulle [zatlap] gelijk gij, ze zouden subiet nen haak in de muur kunnen slaan, maar 't zou zijn veur er hulder aan op te hangen.

DOLF : Moest dat waar zijn dat z'hulder daarveure ophangen, er liep geen ene vent ne meer nuchter!! (*over voorbij Lotte, naar rechts*) Want 't zijn de vrouwen die van de mannen zatlappen maken!!

LOTTE : (*nijdig lachend*) Ha!... Ha!... Ha!... De tranen botsen zo van mijn kaake!

LOUISE : (*als Lotte*) Kriebelt mij ne keer Lotte, da'k ook kan lachen.

DOLF : Ik ben de grootste vleeshouwer geweest van de stad, 'k heb geld verdiend gelijk slijk, tot op den dag da'k failliet gegaan ben.

LOTTE : (*spottend tot Louise*) Vaneige! Al zijn kalanten die achter een stuk van de loze ribbe kwamen gingen buiten mee een stuk in hulder voeten van aan zijn asem te rieken!

DOLF : Neen, tons dronk ik nog niet! Tons was ik nog de braafste mens van de wereld. Maar de dag da'k failliet gegaan ben heeft den dag geweest dat mijn vrouwe deure gelopen is mee ene van mijn knechten, mee 't enigste verken waar da'k geen sossietjes [worstjes] van gemaakt heb. En van dienen dag af ben ik beginnen drinken; drinken veur mijn verdriet te vergeten; drinken veur mijn liefde te vergeten! Er is tons ene van mijn vrienden geweest die mij uit

compassie hier conciërge gebombardeerd heeft. *(kwaad uitroepend)* Maar niet veur nen haak in de muur te slaan van een vrouwe! Hedde mij verstaan?!! *(Gaat kwaad naar verhuizer en geeft hem een vrij onzachte duw.)* Allee vooruit, we gaan naar boven.

VERHUIZER : *(rechtspringend en wakker schietend)* Is 't al tijd veur op te staan?

DOLF : *(nijdig)* Ja! Slapen en drinken, 't is al dat er te doen is op de wereld.

VERHUIZER : *(Terwijl hij de stoel opneemt, op de stoel doelend die hij in de armen heeft.)* 'k Was bezig mee dromen da'k met mijn vrouwke in mijn armen lag.

DOLF : *(tot de twee vrouwen)* Kijk, nog azo nen duts. Binst dat hij aan 't dromen is van "zijn klein vrouwke" is zij misschien bezig mee aan zijn ores een stukske bij te zetten!¹

VERHUIZER : Ik heb gene schrik dat mijn vrouwe mij ga bedriegen, zul! z'Is er te lelijk veure!

DOLF : Allee kom, naar boven. *(Verhuizer af trap naar boven. Dolf volgt hem en aan de trap draait hij zich nog even naar de twee vrouwen.)* Dat ongeluk had ik: de mijne was te schune!... En 't is daarveure da'k drinke... want als ik nuchter ben schriem ik van liefdesverdriet! *(af trap naar boven)*

3^e toneel : Louise en Lotte.

(Tijdens de vorige uitleg van Dolf hebben de twee vrouwen hun kwade houding laten varen en zien hem bij het einde met bewondering aan.)

LOTTE : *(met een zucht van bewondering)* Louise, is dat niet schune?

LOUISE : *(eveneens in bewondering)* Ne man die drinkt uit liefdesverdriet veur zijn vrouwe.

LOTTE : *(als boven)* Ne man die schriemt veur zijn vrouwe! Ziede gij ons hier staan? d'Enigste die schriemt veur mij is mijn dochter, en 't is tons nog omdat z'op heuren duim geklopt heeft.

LOUISE : Die vrouwe van Dolf kent 't einde van heur geluk niet. *(bijna met tranen, komisch)* z'Heeft ne man die ze kan bedriegen.

---

¹ Is zij bezig hem te bedriegen.

LOTTE : *(Ook met tranen, komisch, terwijl ze over gaat, voorbij Louise, naar links)*
En wie hèn wij veur te bedriegen? Niemand! Twee arme weeuwen, opgesloten op 't negenste verdiep in een appartementsgebouw op de Watersportbaane.

LOUISE : We zijn gelijk twee duivinnen in een duivenkot. We zitten mee zo een krop en er is genen duiver die naar ons komt kijken.

LOTTE : d'Enigste twee mannen die, op nen helen dag, naar ons komen kijken zijn de melkboer en de soepboer. En van de die hèn we geen occasie van hulder te bedriegen.

LOUISE : Integendeel! Ze leggen er ons op, [zij bedriegen ons] want den ene doet water bij zijn melke en den andere doet geen vlees in zijn soepe.

LOTTE : *(dromerig)* Ze zeggen altijd: "in ieder kerke hangt een klokke". Maar ge zijt vet mee een klokke als ge gene koster hebt veur ze te luiden.

LIED

(Na zang: Lotte af deur rechts en Louise af 1^e deur links.)

4^e toneel : Hippoliet, Lotte.

(Hippoliet zuchtend en buiten adem op van trap beneden. Hij is een snullerige man, hij heeft een lange witte kiel aan en een wit kalotje waarop te lezen staat: "SOEP". Hij heeft een soepkan bij zich die hij in het midden van het toneel zet. Rond zijn hals, aan een koordje, hangt een fluitje waarop hij wil blazen maar het gaat niet. Hij heeft geen adem genoeg.)

HIPPOLIET : Potverdeke! 't Is weere aan mij dat het moet veure vallen... 'k Zal 't mij heel mijn leven beklagen da'k mee soepe beginnen venten ben... Mijn twee enigste kalanten op de Watersportbaane weunen op 't negenste... twee kalanten op 't 9e en den aksenseur aksenseert niet... Dat het nu negen kalanten op 't 2e was, 't zou mij niet kunnen schillen dat den aksenseur niet aksenseert... Maar twee kalanten op 't 9e... En 'k moet tons nog afwachten of dat ze soepe moeten hèn... En als ze soepe moeten hèn moe'k tons nog

afwachten of da'k niet te kort ga komen, of 'k meuge weere naar beneen achter andere... Jamaar, en ze zou'n tons nog willen dat er alle dagen ballekes in hulder soepe liggen, zul!... Als ik mijn soepe rekene per trap die'k nu gedaan heb kost ieder balleke mij een kwartje!! (*Fluit en roept dan*) Soepe mee ballekes!!

LIED

(Na zang Hippoliet naar deur rechts, belt er en wacht enkele ogenblikken.)

HIPPOLIET : Potverdeke, 't mankeert nu nog niets anders dan dat ze niet thuis zijn...

En da'k nu maar wist hoevele ze moeten hèn, 'k zou hulder soepe onder de deure schuiven... Enfin, 'k zal nog ne keer fluiten... Ze weten pertan als 't fluitje gaat dat de soepe gereed is. (*Lotte op deur rechts, zonder dat Hippoliet haar ziet. Hippoliet heeft zijn fluitje genomen en fluit in haar oor. Lotte grijpt met een pijnlijk gezicht naar haar oor. Hippoliet is in de war als hij ziet wat hij gedaan heeft.*) Oh pardon madam Lotte... 't is den eerste keer da'k in ne kalant zijn oore blaze.

LOTTE : (*met pijnlijk gezicht*) Kunde op niets blazen dat een beetje minder lawijt maakt?

HIPPOLIET : Ja ik madam Lotte... (*op fluitje wijzend*) 'k Heb sewijle [soms] dat er mijn erweetje [erwt] veure schiet... en tons hoorde mij niet... Maar ei ja, 't is tons geen avance da'k blaze ook, hein... En weete wat? 't Is gevaarlijk, zul, als er mijn erweetje veure schiet... 't is azo dade u een breukske zou blazen!

LOTTE : Enfin, we kunnen zo blijven blazen... Wat soepe is 't vandaag?

HIPPOLIET : (*die het blijkbaar zelf niet goed weet*) 'k Weet niet... 't is dinge vandaag... 't is euh... allee, soepe mee ballekes!

LOTTE : (*smalend*) 'k Kenne die ballekes van u. Als er slapers in mijn ooge zitten zie'k ze niet liggen! [als ik niet goed wakker ben] 'k Heb ze eergisteren zitten tellen; in ne liter soepe hè'k, juist geteld, vijf ballekes gevonden.

HIPPOLIET : (*verwonderd*) Vijve?... Oh, madam Louise van hier rechtover zal kwaad zijn.

LOTTE : Kwaad? Waarveure?

HIPPOLIET : Zij zal er tons maar drij gehad hèn.

LOTTE : (*spottend*) Ah, 't is aan vier ballekes de liter.

HIPPOLIET : Ja... 't Komt er op geen balleke opaan zul... Geweunlijk krijgde'r maar drije.

LOTTE : (*kwaad uitschietend*) Gij en de melkboer, ge zijt twee bedriegers, ge legt er ons op!! De melkboer doet water bij zijn soepe en gij doet ballekes bij uw melk! (*vals*) Laat mij ne keer rieken.

HIPPOLIET : (*verwonderd*) Aan mij?

LOTTE : (*kwaad*) Bij neen!

HIPPOLIET : (*als boven*) Aan de melkboer?

LOTTE : (*als boven*) Ook niet. Aan uw soepe! (*over, voorbij Hippoliet en de soepkan, zodat de kan tussen hen komt te staan.*)

HIPPOLIET : (*beteuterd*) Jamaar, 't is geen rieksoepe, 't is een eetsoepe.

LOTTE : (*streng*) Laat mij rieken veur te zien of dat ze goed is!

HIPPOLIET : (*terwijl hij beteuterd zijn kan opent*) Nu begint het verre te gaan, zul. Moest ik aan iedere klant rieke veur te zien of dat hij gaat betalen, 't zou er vele stinken, zul.² (*Hij heeft het deksel van de kan gedaan. Lotte ruikt aan de kan, stelt zich met een ruk recht, terwijl ze met een vies gezicht haar neus dichtknijpt en naar uiterst links gaat.*)

LOTTE : Eèèèèèè!

HIPPOLIET : (*Ruikt er ook aan en stelt zich ook met een ruk recht, terwijl hij z'n neus dicht nijpt. Dan beteuterd.*) 't Is mijn soepe niet, zul... 't is mijnen bidon die zo riekt... 'k Zal ne keer veur een nieuwe schotelvodde moeten zorgen peis ik... (*Hij sluit de kan*)

LOTTE : (*kwaad en vies*) En dat durfde gij aan de mensen verkopen? (*dan vals*) Wat soepe was 't gisteren?...

HIPPOLIET : Slaat mij nu dood... (*Denkt even na en schijnt het gevonden te hebben*) Ahja! 'k Was begost mee preisoepe, maar mee er te veel wortels bij te doen, hè'k er tomatesoepe van gemaakt.

² 't Zou er dikwijls tegen zitten, dikwijls ambras zijn.

LOTTE : (*kwaad uitschietend*) Neen! 't Was schotelwatersoepe! En eergisteren was 't uuk schotelwatersoepe!! [afwaswater]

HIPPOLIET : (*haar verbeterend*) Ja, maar eergisteren was 't schotelwatersoepe mee ballekes!

LOTTE : (*quasi kwaad, verwonderd*) Tiens, op die ballekes hè'k niet gelet. 'k Zal z'ingeslikt hèn zonder da'k het wist.

HIPPOLIET : Jammaar, 't kan geen kwaad, zul. Ge gaat ze gemakkelijk weere af.

LOTTE : (*kwaad*) 't Zal niet meer nodig zijn. Want van vandaag af moet 'k gene ne meer hèn! (*Kwaad over, voorbij Hippoliet, naar rechts. Draait zich dan kwaad naar hem.*) En doet de complementen aan uwen baas da'k zijn schotelwatersoepe nemeer moet hèn omdat ze stinkt en omdat er geen ballekes in liggen.

HIPPOLIET : 'k Heb genen baas, madam Lotte, 'k werke veur mijn eige.

LOTTE : Awel, zegt tons tegen uw vrouwe dat ze nog een beetje naar d'avondschoole gaat veur soepe te leren maken.

HIPPOLIET : 'k Heb geen vrouwe ook. 'k Ben jonkman. 'k Maake mijn soepe zelve. (*Lotte wil kwaad naar deur rechts gaan. Hippoliet vervolgt*) Maar ja, waar moede een vrouw vinden. Dat is gelijk op de Nationale Loterij: ge mankeert altijd een numerootje of twee veur prijs te hèn en ge zegt: "t zal ten naaste maand beter zijn" en de maand nadien is 't weere 't zelfde.

LOTTE : (*komt nadenkend bij hem*) Tiens, tiens, tiens, ge zoekt veur te trouwen...

HIPPOLIET : Ja ik, 't is al lange, zul. 'k Rappelleere mij [herinner mij] zelfs de jaren niet meer dat 'k NIET gezocht heb... En we zouden pertan goed ons brood verdienen, zul. Zij zou niets anders moeten doen dan de soepe maken en ik zou de reste doen: groensel kuisen, petaters schellen...

LOTTE : (*begerig*) De schotels wassen?

HIPPOLIET : Ja, 'k ben dat geweune, hein... 'k Doe hele dagen niets anders dan schotels wassen. (*tracht plezant te doen*) Van waar zou 'k anders mijn schotelwatersoepe halen...

LOTTE : (*als boven*) En kunde nen haak in de muur slaan ook?

HIPPOLIET : (*verwonderd*) Veur mijn soepe aan te hangen?

LOTTE : Neen... veur een waskooorde.

HIPPOLIET : Bij ja ik, zeker!... Ei tiens, dat was wel een gedacht veur ne keer soepe van waskoorden te maken.

LOTTE : *(wordt nu plots geweldig vriendelijk)* Zeg, meneer Polfliet...

HIPPOLIET : 't Is Hippoliet da'k heet. Polfliet bakt oliekoeken.

LOTTE : *(Terwijl ze overgaat, voorbij Hippoliet, maakt heerlijk in de lucht snuivend)*
... Wat riekt er hier zo goed?...

HIPPOLIET : *(ook snuivend)* 'k Weet niet. Als ge passeert riek ik zeeploge. [zeepsop]

LOTTE : *(aan de kan gekomen, lijkt het plots gevonden te hebben)* 't Is uw soepe die zo goed riekt!

HIPPOLIET : *(perplex)* Wablief?

LOTTE : *(snuivend aan de kan)* 't Is heel zeker "crème de volaille"!

HIPPOLIET : *(steeds verbaasd)* Neen, 't is savooisoepe... Crème de savoi.

LOTTE : Dat is van al dat vlees dat er in ligt zeker ?

HIPPOLIET : *(als boven)* Al dat... Ja, 'k heb vijf liter mee, aan vijf keren vier: is twintig ballekes...

LOTTE : *(slaat gemaakt bewonderend de handen in elkaar)* TWINTIG BALLEEN
VLEES!! Ei maar meneer Polfliet toch.

HIPPOLIET : *(verbeterend)* Hippoliet! Polfliet bakt oliekoeken.

LOTTE : *(onstuimig – pathetisch)* Hoeveel soepe hadde daar zegde?

HIPPOLIET : *(als Lotte)* Vijf liters mee TWINTIG BALLEEN!!

LOTTE : *(als boven)* 'k Ga die vijf liter pakken. 'k Ga ze drinken. 'k Ga ze eete! 'k Ga er mij mee wassen.

HIPPOLIET : Goed schudden veur dade ze gebruikt tons schuimt ze van heur eigen.

LOTTE : *(verleidelijk met haar gezicht dicht tegen het zijne)* Ontgrief ik u niet, meneer Polfliet?

HIPPOLIET : *(die bang begint te worden)* Hippoliet! Polfliet... *(toont dat hij oliekoeken bakt.)*

LOTTE : *(Steeds met haar gezicht dicht bij het zijne en diep in z'n ogen kijkend)* Ge gaat uit mijn handen niet meer.

HIPPOLIET : *(bang)* Zoude niet beter om een casseroleke gaan, want die soepe zo in uw handen gieten...